

מִהֲרַעֲשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתָנִי

זֶה שְׁלֵשׁ רְגָלִים:

(במדבר כב, כח)

חומות עורון כבר יורדות על פניך,
איך תראה דמעתי השקופה.
איך אניח אל קיר התהום בעיניך
צל תחנה מהבהבת רפה.

מה מהרת לצאת, חלומות בכיסיה
מקלך נטוי על עמים.
חמדנות נפרשה כקוצים לרגליך,
נבואה שהפכה לקסמים.

עוד תשוב ותפסיע עיף ככל הלך
וכיסוף ריקים ומגלים
כי מעבר להר, בישימון, על הדרך,
עם חולם על שלש רגלים.